

Poštovani partizani i sudionici narodnooslobodilačkog pokreta, poštovani antifašisti dozvolite mi da u ime rodnog mjesta hrvatskog antifašističkog pokreta u ime Grada Siska i u vaše ime pozdravim naše drage i uvažene goste:

Valtera Flegu, izaslanika predsjednice Republike Hrvatske

Jasena Mesića, izaslanika predsjednika Sabora Republike Hrvatske

Davora Božinovića, izaslanika predsjednika Vlade

Ivanku Roksandić, izaslanicu sisačko-moslavačkog župana,

Pozdravljam

i sve koji su se odazvali na centralnu proslavu državnog praznika Dana antifašizma stigli u Sisak u memorijalnu šumu, Spomen – park Brezovica u kojoj svakog 22. lipnja obilježavamo osnivanje Prvog sisačkog partizanskog odreda.

Svi ovdje koji smo se okupili ponosimo se našom slavnom antifašističkom tradicijom, tradicijom na kojoj je naposljetku utemeljena i samostalna i suverena Republika Hrvatska. Do nedavno javno deklarirati da si antifašist bilo je deplasirano, to se gotovo podrazumijevalo. Tako smo bili odgajani i nikome normalnom ne bi nikada na pamet palo reći za sebe bilo što drugo osim da je antifašist, pa to nismo niti govorili. A trebali smo!

Treba to govoriti u školi, treba to govoriti na javnome mjestu, treba se time naglas ponositi jer, dok mi nismo pazili, iz najmračnijeg mraka izdigle su se spodobе koje ne misle tako. Dapače, među nama su se pojavili neki koji s ponosom zatiru slavnu i svijetlu tradiciju antifašizma svojim revizionističkim relativiziranjem ustaških zločina i krivotvorenjem činjenica pokušavaju baciti ljagu na hrvatski antifašistički pokret, pokret predvođen od strane Josipa Broza Tita.

Relativiziranje ustaških zločina je otišlo tako daleko da neki samoproklamirani antifašisti nagrađuju glavnog falsifikatora i krivotvoritelja ustaške sramote i daju mu nagradu Grada, kao da to njegovo falsificiranje povijesti podržavaju i svi stanovnici glavnoga Grada. Što je najgore, onda ti isti koji nagrađuju glavnog revizionistu povijesti i negatora ustaških zločina licemjerno dolaze među nas položiti vijenac na spomenik hrabrim mladićima i djevojkama čiju žrtvu neki danas žele izbrisati iz kolektivne svijesti hrvatskog naroda.

Ne može se biti antifašist prema potrebi. Ili si antifašist ili si fašist. Ili promičeš antifašizam u svojem životu ili promičeš fašističke ideje i vrijednosti. Sredina ne

postoji, nema srednjeg puta kojim bi išli oportunisti koji se ne žele zamjerati niti jednima ni drugima. Tko se nije spreman oduprijeti današnjim filofašistima negira ne samo hrvatski Ustav već temeljne civilizacijske vrijednosti.

Ne, nije u redu nositi ustaška obilježja, ne nije u redu doprinos partizana oslobođenju Europe od fašizma dovoditi u pitanje zbog ustaša koji su stradali kao žrtve poraća.

Onaj tko relativizira i iskrivljuje kakvu je nezamislivo hrabru i tešku odluku da svoj život žrtvuje ideji i snovima o boljem i pravednijem društvu donijela jedna 17-godišnja djevojka koja je prije 76 godina hrabro stajala u sjeni debelog brijesta- takva osoba ne bi trebala dobivati nagrade.

Pripadnica prvog partizanskog odreda Nada Dimić je, potpuno svjesna da ju njezin san o boljem i pravednijem društvu dovodi u sigurnu pogibiju, u svom kratkom životu u kojem nije doživjela ni 20 rođendan, više puta uzastopce donijela odluku da neće odustati i da će se iznova i iznova boriti za ono u što vjeruje. Uspomena na nju se danas uspješno zatire u našim školama, u našim gradovima, a djeci se na školskom satu prikazuju laži i obmane. Svi mi koji smo se okupili ovdje danas imamo dug prema njoj, dug prema njezinoj žrtvi kao i prema ostalim žrtvama čiju ideju o pravednoj i boljoj Hrvatskoj danas baštinimo.

Antifašisti su nas zadužili i obilježavanje njihovog dana jednom godišnje na najvišem državnom nivou je minimum koji im dugujemo.

Smrt fašizmu, sloboda narodu!